

[Niels Helveg Petersen.]

Vi kan for det første gøre det ved at fastholde den ordning, som nu eksisterer for den automatiske dyrtidsregulering. At fastholde den bremse, der er på dyrtidsreguleringen, får en ganske særlig betydning i denne situation, efter at devalueringen er indtruffet. At fastholde denne ordning er først og fremmest afgørende for udviklingen i beskæftigelsen. Beskæftigelsen i løbet af det næste år eller to vil være bedst hjulpet med, at dette fastholdes, ligesom det selvfølgelig også har en betydning for udviklingen på vores betalingsbalance. Dette anser vi for at være noget meget afgørende i den kommende tid.

Den anden væsentlige ting, som må til, for at vi kan udnytte devalueringens fordele, er at skabe tillid til, hvad der foregår her i huset. Her kniber det måske en smule i disse timer. Jeg tror ikke, det er forkert at sige, at folkestyret har lidt under en devaluering i de sidste uger. Jo længere tids usikkerhed der er om, hvad der bliver besluttet for befolkningen, for erhvervene, jo ringere vil tilliden være til, at der her i huset og i regeringen er vilje til at lede udviklingen i den rigtige retning. Intet vil være værre for udviklingen på arbejdsmarkedet og i erhvervene end dette. Derfor er stabilitet i de politiske forhold i dette ting en helt afgørende forudsætning for, at vi i det kommende år eller to kan udnytte de muligheder, som devalueringen jo trods alt også giver en række af vore erhverv.

Jeg er overbevist om, at det vil blive hilst med stor tilfredshed og lettelse i befolkningen, hvis der meget hurtigt her i tinget nås et resultat med hensyn til de lovforslag, der har foreligget. Det radikale venstre har under hele forløbet af denne sag arbejdet herfor. Det er hidtil ikke lykkedes, og jeg vil gerne sige, at når det ikke er lykkedes, er det ikke, fordi uenigheden om de store linjer er så forfærdelig stor. Det er langt snarere – og desværre – fordi der indtil videre har været uenighed om småtingene, og fordi partiinteresserne har domineret for stærkt.

Der er ingen grund til at være rystet over, at der ikke hidtil har kunnet opnås enighed, og at der er et såkaldt midlertidigt sammenbrud i forhandlingerne. Det er der ingen grund til at være rystet over. Men der er grund til at være rystet over, hvis dette får lov til at bryde sammen på grund af småtingene og ikke på grund af de store ting. Men netop det, at det ikke er

de store ting, der skiller, giver os et håb om, at det kan nytte noget at tage en runde til. Jeg synes, de taler, som er holdt både af hr. Auker, hr. Christophersen og hr. Poul Schlüter, giver håb om, at det kan lykkes at tage en runde mere.

Hr. Poul Schlüter var ked af, at venstre-konservative-kristeligt folkeparti blev betegnet som en blok. Det afviste han. Der var ikke, sagde hr. Poul Schlüter, så stor forskel mellem disse partier, som der var imellem fløjene inden for socialdemokratiet. Ja, logisk måtte dette nærmest føre til den konklusion, at der her ikke var tale om en blok, men at der snarere var grundlag for en partidannelse. Jo, hr. Poul Schlüter har ret i, at denne talerstol kan være farlig. Jeg mener, og det radikale venstre mener, at der må gøres endnu et forsøg.

Jeg vil gerne til slut understrege, at i en situation, hvor momsens sættes op, hvor en devaluering uundgåeligt gør et indhug i befolkningens købekraft, hvor der lægges punktafgifter på, som rammer følsomme varer, hvor der i forvejen er stor ledighed, hvor der er en bremse på dyrtidsreguleringen, så bliver hensynet til en rimelig fordeling af goderne og byrderne af en ganske særlig politisk og psykologisk betydning. Man kan i kampen om småtingene komme til at sætte noget over styr, som er virkelig væsentligt. Dette synspunkt har vi nok i det radikale venstre hidtil savnet forståelse for i andre partier, men det er til gengæld en forståelse, som er til stede i meget brede dele af dansk erhvervsliv. Det er et synspunkt, som er afgørende for os i de forhandlinger, der nu følger.

Vejen frem må nu være den, at regeringen fremlægger sine ændringsforslag i udvalgene. De tekniske forarbejder er jo langt fremme, og det skulle være muligt at gøre forslagene hurtigt færdig. Jeg er overbevist om, at folketingets anseelse ikke tåler endnu en lang periode med usikkerhed om disse forslag.

Jens Møller (KrF):

For kristeligt folkeparti er det en helt ny fornemmelse at kunne stå her ubundet af forlig og aftaler med en eller anden regering. Det skal da ikke skjules, at det på mange måder er en ganske behagelig fornemmelse, især fordi vi med god samvittighed kan sige, at det ikke skyldes os selv, at det ikke er os, der har nægtet at tage et ansvar på os i denne forbindelse.

Når forhandlingerne om et forlig denne gang